

[Eva Møller]

så snart de er ledige, og ikke først, når instituttet selv har en kvalificeret intern kandidat – bevirker også flere kvinder, og dette krav vil det være rimeligt at kæde sammen med et krav om brede eller i hvert fald bredere stillingsbeskrivelser, således at der tiltrækkes et bredt felt af velkvalificerede ansøgere. Man får nemlig her ved dels mulighed for at komme ud over den såkaldte Rip, Rap og Rup-effekt – altså at man altid ansætter én, der ligner en selv – dels et bredere ansøgerfelt. Også det viser sig at give flere kvinder, idet det viser sig – her kunne man måske også have forventet det modsatte – at kvinder generelt er mere mobile end mænd.

Kravet om bredere stillingsbeskrivelser og kravet om, at stillingerne bliver opslået straks, kunne tillige kædes sammen med et ønske og et krav til institutionerne om at lægge vægt på og stimulere mobilitet, herunder også et krav om, at en forskeruddannelse skal tages ved mere end én institution, og at en del af den så vidt muligt skal tages i udlandet.

Vi kan endelig også fremme ligestillingen, således at vi får flere kvinder ind, ved at arbejde på at ændre aldersprofilen, for der er flest kvinder blandt de yngre årgange af forskere og ansatte. Det kunne ske gennem en udnyttelse af seniorordningen, som giver mulighed for nedtrapning i tid eller ændrede ansættelsesvilkår.

Hvis vi intet foretager, fortsætter som tidligere nævnt alting efter en alt andet lige-udvikling. Da vi ønsker en reel ligestilling, er det derfor vigtigt, at vi fokuserer på udviklingen og løbende vurderer den. For at kunne gøre dette på en tilfredsstillende måde på universiteterne og de højere læreanstalter mangler vi en del undersøgelser, statistik og talmateriale. Det må vi nødvendigvis pålægge institutionerne at indsamle, bearbejde og videresende til ministeren, Forskningspolitisk Råd og Folketinget.

Ligeledes må vi kræve, at de handlingsplaner og rapporteringer for og om ligestilling, som institutionerne er pålagt at udarbejde, bliver udarbejdet seriøst.

Kvalitet i uddannelse og forskning kræver meget, ikke mindst et tillidsfuldt og åbent forhold mellem politikerne på den ene side og institutionslederne og forskerne på den anden, så begge parter vil og tør give hinanden ansvar for at arbejde på at sikre, at dansk forskning og uddannelse stadig står mål med den bedste af

den udenlandske, og samtidig, at de politiske mål, vi har for det danske samfund, herunder målet om en reel ligestilling, kan opnås.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Selv om fru Eva Møller ligesom ministeren valgte at tage udgangspunkt i den mest konservative af de foreliggende rapporter, så lyttede jeg mig faktisk til nogle meget positive ting i det, fru Eva Møller sagde. Jeg noterede mig især kravene om bredere stillingsbeskrivelser og om straksopslag. Jeg tror nemlig – dér er jeg meget enig med fru Eva Møller – at det vil have en meget, meget positiv virkning, hvis det ikke bliver muligt hele tiden at sørge for, at det er en intern kandidat, der får stillingen.

En af de ting, som jeg noterede mig at fru Eva Møller ligesom fru Sonja Mikkelsen lagde vægt på, var så, at de handlingsplaner, der skal komme til efteråret, bliver konkrete. Det er også en ting, som jeg håber at ministeren tager med i sin opsummering, idet det åbenbart er noget, vi mangler.

Men for at vende tilbage: Hvordan formulere vi så det ønske? Hvis ministeren svarer positivt, så bliver det selvfølgelig sådan. Og det håber jeg han vil gøre, altså svare meget positivt på de ting, som fru Eva Møller bragte frem her om bredere stillingsbeskrivelser og straksbesættelse af stillinger.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Nu kan ordet konservativt opfattes på mange forskellige måder – hvilket hr. Rahbæk Møller og jeg med baggrund i vores uddannelse vel specielt har forudsætninger for at vide – men jeg vil gerne sige, at når jeg har taget udgangspunkt i Forskningspolitisk Råds redegørelse, så er det naturligvis, fordi det er det råd, Folketinget har nedsat til at rådgive sig og regeringen, og derfor synes jeg, det er rimeligt, at vi lytter til rådene. Vi skal ikke nødvendigvis følge dem, men vi skal vel i hvert fald tage udgangspunkt i de undersøgelser, der er udarbejdet her, og det har jeg valgt at gøre, idet jeg dog som nævnt også har studeret de øvrige.

Jeg er ikke så bekymret for, om der vil ske noget på institutionerne. Dels finder jeg, at vi er inde i en positiv udvikling, dels føler jeg mig